

**Za tajemstvími
Ježíšova rodokmenu**

vánoční hra 2022

Salvátor 18. 12. 2022

Průvodce 1: Čau, za pár dní máme vánoce – tak co, už sháníš dárky?

Průvodce 2: Nějak mě to letos nebere. Jo jako děti jsme jezdili k babičce. A u ní, to byly opravdu vánoce. Vyšívanej ubrus, stará bible na stole, svícen... Prostě vánoce jak za starejch časů.

Průvodce 1: No, o starejch dobách se vypráví i v evangeliu. Dokonce tam najdeš i Ježíšův rodokmen.

Průvodce 2: Hele, to mě zajímá. *Mattan... Eleazar... Eliud... Achim... Sádok...* Starý rodokmeny, ponořit se do minulosti... zkoumat, jak to bylo kdysi dávno – to se mi vždycky líbilo.

Průvodce 1: No, farář nám zas říkal, že ty starý postavy přicházejí za náma. Že kostel není muzeum.

Průvodce 2: To chceš říct, že ten starej dědek Abraham tady hned na začátku může přijít za náma?

(Píseň – Abraham I.)

Ztratil jsi svět, který měl jsi tak rád a nevíš, kam měl by ses brát?

Zůstal ti vztek nebo naštvanej pláč, marně na duši hledáš fáč?

Že má cenu doufat, když sám nemáš nic – a neznámou cestou se brát, to říká nám Bůh, a o něm vypráví ten Abraham, co mu nedal spát.

Míle a míle jsou cest, které znám, jen po jedné má cenu se brát.

Nevidím cíl, ale slyším ten hlas, co nedá mi na místě stát. *(Ref)*

1. Abraham, Sára a Hagar

Sára: Abrahame, pojď sem!

Abraham: Co zas chceš?

Sára: Tak já prej mám bejt matkou,

jo? Co sis to od Hospodina nechal nakukat? Stáda, ty nám možná rozmnoží – ale abych byla matkou, to nám nezajistí.

Abraham: A co chceš dělat?

Sára: Ty nevíš, jak se to dneska dělá? Tady máš mou otrokyni, egyptskou Hagar.

Pěkně jí uděláš miminko – a protože to je moje otrokyně – bude to takové dítě ze zkusavky. Ona mi ho odnese – a já budu jeho matkou.

Abraham: No, když myslíš. Ale vlastně to není tak špatnej nápad.

(O 6 měsíců později)

Sára: Abrahame, pojď sem!

Abraham: Co zas chceš?

Sára: Ty nevidíš, jak si na mě Hagar vyskakuje? Že prej je tvá srdcová dáma, a mě už nemusí poslouchat!

Abraham: A co chceš dělat?

Sára: Ty nevíš, jak se to dneska dělá? Ať si okamžitě sbalí kufry!

A táhne pryč i s tím tvým outěžkem!

Hagar: *(vleče kufř, usedá na kámen, nařiká)* Kam jsem se to dostala?

Mám žízeň, hlad, paní mne nenávidí, přede mnou širá poušť

(vejde anděl)

Anděl 1: Zdráva buď, Hagar, odkud jdeš, a kam máš namířeno?

Hagar: Utíkám od paní, která mne nenávidí. Mám žízeň, hlad. Nemám cíl ani směr. Šinu se odnikud nikam, a nevím kde skončím.

Anděl 1: Neboj se, Hospodin vidí tvé bloudění. Slyší tvůj nárek.

Vrať se k Sáře. Porodíš syna, a dáš mu jméno Izmael, „Bůh slyší“ –

protože Abrahamův Bůh slyšel tvůj nárek.

(Píseň Abraham II)

Přestali doufat pod hvězdnou oblohou
Sára to řeší služkou svou.

Hagar se cítí být dámou srdcovou,
už brzy však bloudí pustinou.

Že má cenu doufat, jí posel vyřídí:

„Náš Bůh slyší beznaděj tvou.“

*Na dlouhou cestu dál nás příběh naladí
a přemáhá pochybnost tvou*

Průvodce 2: Počkej, počkej, ale
Izmaele tady v tom rodokmenu nikde
nevidím. A-bra-ham měl sy-na I-zá-
-ka – a ne Izmaele!

Průvodce 1: Jasně, ale na toho si
museli ještě dlouho počkat. To už
bylo Abrahamovi sto let.

Průvodce 2: Senilní stařík bude mít
syna? Proč radši nezůstali u Izmaele?

Průvodce 1: Však nejsi první, kdo se
tomu posmívá. Jen si počkej na
výsledek.

Abraham: *(vyskočí s dřímot a uklání
se)* Jaká vzácná návštěva! Jen pojďte
dál! Umyjete si nohy a zasedněte pod
strom. Zakousnete si chleba,
odpočinete,...

Anděl 2: Učiň, jak říkáš.

Abraham: Sáro, pojď sem!

Sára: Co zas chceš?

Abraham: Máme hosty z daleké
ciziny! Ať sluha porazí tučné tele,
hodujme a buďme veselí! A ty
zadělej na koláče ze tří kil mouky,...

Anděl 1: Po obvyklé době se k tobě
určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít
syna.

Sára: Ha, ha! Anděl... To nevidí, jak

jsem sešlá? Co to je za vtipy?

A Abraham taky není žádnéj mladík.

Anděl: Proč se tomu Sára posmívá?

Anděl Je to snad pro Hospodina
nějaký div?

Anděl Za devět měsíců se vrátím – a
uvidíme, kdo se bude smát naposled!

(O 9 měsíců později)

Abraham: Synáčku, děťátko boží!
Tvé jméno bude Izák – Smíšek. Co
ses narodil, nepřestal jsem se radovat.

Sára: Bůh splnil, co slíbil. Na jeho
slovo se dá spolehnout. Teď už se
mohu smát opravdovou radostí. Se
mnou ať se směje každý, kdo o tom
kdy uslyší.

Anděl 1: Abrahame, ale Hagar
s Izmaelem tu nemohou zůstat.

Hagar: Kam jsem se to dostala? Mé
dítě má žízeň a hlad. Nemohu se na
to dívat... Nechám ho tady

Anděl 2: Zdráva buď, Hagar, neboj
se, tvůj pláč tam nahoře slyší.

Hagar – no to je všechno pěkný, ale
co dám tomu žiznivýmu drobečkovi?

Anděl 2: Koukej, není támhle za tou
skalou náhodou studna?

Hagar: Neměla jsem cíl ani směr.
Ale teď vím, že i na mne Hospodin
shlédl, aby nám oběma dal šanci.

Píseň Abraham III

Izák se narodil, veselme se / Syn, který
přinesl smích. / Radostná píseň se krajem
nese, / dostal Bůh v příslibech svých.

*Izmael s Hagar zas táhnou pustinou,
vyslyší Bůh jeho pláč? / Že má cenu
doufat, jim anděl vypráví. / A teď už víš,
co je náš Pán Bůh zač.*

Průvodce 2 Hele, tady je nějaká ženská... co dělá v Ježíšově rodokmenu?

Průvodce 1 Nejsi první, kdo se tomu diví. A to v těch starejch dobách ženami pohrdali daleko víc než dneska takovej Donald Trump.

Průvodce 2 Ale má krásný jméno, Támar.

Průvodce 1 Krásný jméno, znamená „Datlová palma“. A taky krásnej a drsnej boj musela podstoupit, aby se dostala do rodokmenu Mesiáše. Ona se k ní totiž Judova famílie zachovala docela hnusně.

2. Juda, Támar a Fares

Juda: Tak, sbal si kufry, milá snacho. Už dva syny jsem ti dal, a oba zemřeli. Víím, že bych ti měl dát třetího, ale s tím zatím počkáme. Usad' se v domě svého otce jako vdova, dokud nedospěje můj syn Šela. (Třeba si mezitím najde jiného, a přestane plnit mou rodinu...) Ahoj Támar, a Hospodin ti žehnej!

(O 5 let později)

Támar: Mám tady kufr plnej přebytečnejch krámů. Juda se na mne vykašlal. Nechce, abych se stala matkou jeho vnuků – i když na to mám právo. Myslí si, že mne může odložit jak přebytečnej kus nábytku... Furt musím sedět jak černá vdova... Hele, to sou dobrý šaty, v těch by na mne chlapi letěli... Mám nápad, odložím své vdovské šaty, zahalím se závojem, aby mě nikdo nepoznal... a posadím se

u cesty jako lehká děvča. A až pojedje kolem Juda, tak si ho stopnu. Vždyť mám přece na jeho potomstvo právo, i když mi ho upírá! *(převléká se)*

Juda: Můžu si koupit tvou lásku?

Támar: A co mi dáš za to, že s tebou půjdu?

Juda: Pošlu ti kůzle ze stáda.

Támar: Jo sliby, chyby. Dej mi nějakou zástavu – tvé osobní pečetidlo!

(O 6 měsíců později)

Juda To snad není pravda – čeho já se ještě dožiju! Támar se prý s někým spustila a čelá dítě! Taková pohana naší slušné rodiny! Vyved'te ji, ať je upálena!

Támar: Doneste to váženému panu Judovi. Jsem těhotná s mužem, kterému patří tohle pečetidlo. Jen ať si ho pozorně prohlídne!

Juda: Je spravedlivá – a já se ukázal jako pěkněj křivák. Nechtěl jsem ji dát za ženu svému poslednímu synu. Nechtěl jsem, aby se stala matkou v mé rodině.

Píseň Odpust'

1. Odpust' že dnes tak jako včera jsem se chlapsky naparoval
/: Odpust' že krásnou matku Támar jsem frajersky zavrhoval:/
2. Odpust' že jsem se díval spatra na toho který klopýtal
/: Odpust' že svoje vlastní viny jsem vždycky lehce okecal:/
3. Odpust' zpívám ti zas a znova snad přijde jednou Mesiáš
/: potom falešná lidská slova umlčí svatý Pán Bůh náš:/

4. Odpust', zpívám ti tahle slova
s vírou že přijde Spasitel
/: Zazní pak jako pravda nová
že není všechno na pytel:/'

Andělé: Radujte se, Támar má
dvoječata! Narodil se Peres, narodil se
Zerach!

Průvodce 1 – no, a jak vidíš, od
Támar a Perese nám to sviští přes
další dvě podezřelé cizinky rovnou
k Davidovi...

Průvodce 2 Jasně, David, toho
znám... „Když mu ale obr plivnul do
očí, David se otočí, prakem zatočí...
a jakej byl Goliáš“

Průvodce 1 Však i o vánocích
zpíváme: „Goliáš oloupen,...“

Průvodce 2: A, koukám, že tu má
taky nějakou ženu, akorát není
jmenovaná... „David měl syna
Šalomouna z ženy Uriášovy.“

- to je zas nějaká pikantní historka?

Průvodce 1 Spíš hodně smutná. Ale
Cohen pak podle ní složil krásnou
písničku.

3. David a Batšeba

DAVID: Ty, Josafate, podívej
tamhle, kdo je ta kráska?

JOSAFAT: To je Batšeba.

DAVID: Líbí se mi. Je krásná...

JOSAFAT: Máš smůlu králi, je
vdaná. Je to manželka Uriáše,
jednoho z tvých vojáků, co teď bojují
s nepřítelem.

DAVID: Tak jakou smůlu? Uriáš je
daleko pryč. Bojuje s mými nepřáteli.

Co oko nevidí, to srdce nebolí.

JOSAFAT: To snad nemyslíš vážně,
králi?

DAVID: Mlč! Copak nejsem král?
Doved' mi Batšebu, Uriáš se nic
nedoví.

JOSAFAT Králi, Batšeba posílá
vzkaz.

DAVID: Ano?

JOSAFAT: Ano. Čeká dítě.

DAVID: A hrome, to se nesmí nikdo
dovědět. Josafate, vezmi si papír a
pero. Pošleme list vojevůdci Joabovi.
Jsi připraven?... tak piš:

Veliteli královských vojsk, Joabovi.
Ve vyšším zájmu... Ne: v národním
zájmu! Nařizuji, abyste Uriáše
postavili na místo nejprudšího boje.

Potom od něho ustupte, ať je zabit a
zemře. Královská kancelář, přísně
tajné. Tak a teď bleskově pro Uriáše!

DAVID: Tady jsem vám vymyslel
lepší bojovou strategii. Co nejrychleji
to osobně doruč Joabovi! A pozor –
přísně tajné!

POSEL (Jošafat):

Králi, králi zlé zprávy! Utrpěli jsme
porážku u města Ráby. Pod hradbami
padlo mnoho našich bojovníků. Také
tvůj důstojník Chetejec Uriáš tam
padl...

DAVID: Uriáš... Válka je válka,
smrt si nevybírám. Co se dá dělat?

Pomstíme jeho památku. Vyříd' Joabovi,
ať město vezme ztečí!
Uděláte Uriášovi parádní pohřeb a
hned jak vdova sundá černé šaty,
přivedete ji do mého paláce!

Píseň: Haleluja

1. Jo, bejvával tu slavnej král...
a Davidem se nazýval / dojemný žalmy
krásný skládal, ty jo
Pak na trůnu se usídlil /
v Jeruzalémě zařídil / a slavně znělo jeho
Haleluja! *Haleluja, Haleluja*

2. Harfa vydá falešnej tón / když
k sousedům se koukal on / a Batšebu tam
spatřil, krásnou, ty jo
Že manželka je jiného / překážkou není
pro něho / Teď pro sebe král zpívá
Haleluja. *Haleluja, Haleluja*

3. Vychladlou lásku odložil / a čeho
všeho se dožil / to na seriál dlouhej vydá,
že jo / Než potom všechno pořešil / jak
mafíán se vybarvil / na pohřbu soka
zpívá *Haleluja*

4. Už spěchá prorok s otázkou / proč
ukradl jsi lásku svou / co může z toho,
králi, vzejít, ty jo / Když král se takhle
pokazí / a v koutě harfa rezaví / kdo bude
Pánu zpívat *Haleluja?*

DAVID: Bože, co jsem to udělal,
smiluj se nade mnou.

Průvodce 2 Tak, tady to sou už jen
samý chlapi, a navíc se ta jména ani
nedají ani vyslovit... – a už jsme
skoro na konci: *Eleazar měl Mattana,*
Mattan Jákoba, Jákob pak měl syna
Josefa, muže Marie, z níž se narodil
Ježíš...

Průvodce 1 No, a to narozdíl od té
oblíbené historky o jesličkách taky
nebyla žádná selanka. Hlavně pro
Marii.

4. Marie čeká miminko

Trhovkyně: Kupujte, dobré zboží,
slevy, krásná zelenina, zralé ovoce,
nakupujte nádobí a podobně.

Marie: Máte bílou látku, ale jemnou,
která se hodí na plenky?

Josef: Zdravím tě Marie, už jsem tě
dlouho neviděl, co tady nakupuješ?

Marie: No, látku na plenky.

Josef: Aha. Tak to jsem si
nerozuměli. Takhle ty si představuje
věrnou snoubenku? Já jsem si myslel,
že budem mít svatbu, a ty zatím...?
Už tě nechci vidět – a buď ráda, že
z toho v celém Betlémě neudělám
skandál!

Marie: Že já dala na ty andělský řeči.
Prej „požehnaná ty mezi ženami...
moc nejvyššího tě zastíní“ – a zatím
jsem skončila jak kdysi Hagar.

Píseň: Černej pasažér

Mám kufr plnej přebytečnejch krámů a
mapu zabalenou do plátna / Můj vlak
však jede na opačnou stranu a moje
jízdenka je dávno neplatná
Někde ve vzpomínkách stojí dům / ještě
vidím jak se kouří z komína / v tom
domě prostřený stůl / u něj já a moje
rodina.

*Jsem černej pasažér / nemám cíl ani
směr vezu se načerno životem a nevím /
Jsem černej pasažér / nemám cíl ani
směr / vezu se odnikud nikam a nevím,
kde skončím*

Mám to všechno na barevný fotce někdy
z minulýho století / tu jedinou a pocit
bezdomovce / si nesu sebou jako
prokletí... *Ref: Jsem černej pasažér...*

5. Josefova dilemata

1. Kámoš: Josefe, co jsi nám to chtěl
říct?

Josef: No, chtěl jsem se s vámi poradit.

2. kámoš: O čem ses chtěl poradit?

Josef: Já teď nevím, je to moc těžké.

3. Kámoš: Tak nám řekni, co je těžké?

Josef: Nevím, jak to říct.

2. kámoš: Tak se přece o to pokus, rádi tě vyslechneme.

Josef: Představte si, někomu věříte a on vás zklame, co byste udělali?

1. kámoš: Když tě jednou zklame někdo, komu věříš, tak mu už dál přece věřit nemůžeš!

2. kámoš: No to je přece jednoduché! Už bych se s ním víc nebavil!

Josef: Jenže já bych se s tím člověkem ještě stále rád bavil. Mám toho člověka rád!

3. kámoš: Tak to je těžká rada,... Na to si teda musíš přijít sám.

(Josefův sen)

Pokušitel: No, tak co uděláš?

Josef: Musíš si na to přijít sám, říkal Ruben... Ale jak na to mám přijít, co mám udělat, když mám tu Marii tak rád?

Pokušitel: Jak ji můžeš mít rád, když je to taková potvora.

Josef: Tak velmi mě zklamala.

Pokušitel: Vždyť je těhotná a ty o tom nic nevíš!

Josef: S kým jen to dítě čeká, kdo bude otcem jejího dítěte?

Pokušitel: Nestydíš se? To je tvoje ostuda, našla si lepšího!

Josef: Nikdy mi o nikom neříkala... Nikdy jsem ji s nikým neviděl.

Pokušitel: Takové věci se dělají

potajmu. Aspoň vidíš, co je ta tvá snoubenka zač. Tiché vody, břehy melou!

Josef: Co si jen počnu.

Andělé: Co si počne?

Josef: Nechci ji opustit.

Andělé: Nechce ji opustit. Hurá!

Josef: Kdybych řekl kněžím, že nejsem otec toho dítěte, které čeká, jistě by ji ukamenovali.

Andělé: Jistě by ji ukamenovali.

Josef: Farizeové nemají slitování.

Andělé: Nemají slitování.

Josef: Než abych jim to řekl, to bych raději zemřel.

Andělé: Raději by zemřel.

Josef: Nic jim neřeknu, propustím ji potají. Mám ji rád.

Andělé: Má ji rád.

(Finále)

Andělé: Jsi potomek Davida, Josefe, ale nejsi žádný křivák. Ty máš Marii opravdu rád. Neměj strach přijmout Marii zpátky. Vezmi si ji za manželku; neboť co v ní bylo počato, je z Ducha svatého.

Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš.

A lidi poznají – Bůh je s námi – i v našem trápení – i v našich proviněních!

Všichni Andělé: Slyšíte to lidi?

Narodí se Imanuel!

Bůh je s vámi – i v bloudění a pláči – abyste konečně našli směr a cíl!

Píseň: Když na světě (1. sloka+ef)

Když na světě smutno bylo / že už

lásky není / děťátko se narodilo /
lidem k potěšení.

Do jeslí je vložila / plénkami
obvinula / do jeslí jej položila / matka
Maria.

Píseň 1. Marie má dítě zpívej

2. Jaké jméno dá mu? zpívej

3. Bůh je tady s námi, zpívej

4. Stírá slzy z očí, zpívej

5. Otevírá cestu, zpívej

6. Radujte se s námi, zpívej

KONEC

HRAJÍ

***Pavel Urban + T. Trusina –
průvodci***

Honza Roth – Abraham + Juda

Julie Svatošová – Sára

Amálka Svatošová– Hagar

Honza Roth – Juda

Dianka Provazníková –Támar

***Sam + Ben + rodiče Brátovi – David
+ Jošafat + Batšeba + Uriáš***

Marie – Lota Lukeš

Trhovkyně – Nini Lukeš

Josef – Honza Lukeš

***Josef + 3 kámoši – Petr Kubice,
František Kubice, Adam Kubice,
Julie Chramostová***

***Josef + Pokušitel – Honza Lukeš a
Pavel Urban***

***Anděl 1+5 – Kateřina + Anna Marie
Vrabec Chroboková***

anděl 2 Štěpán Zikmund

anděl 4 Ena Zikmund

Anděl 3 + 6 Mia a Nina Trusinovy